

JANUARY 16, 2022

**SECOND SUNDAY OF ORDINARY TIME
II NIEDZIELA ZWYKŁA**

**ST. MARGARET OF SCOTLAND
PARISH COMMUNITY**

3221 14TH AVE. W. * SEATTLE, WA 98119
tel. (206) 282 - 1804
www.st-margaret-church.org

PASTORAL SERVICE

SUNDAY MASSES

SATURDAY 5:00 PM - English
SUNDAY 8:00 AM - English
9:45 AM - Polish
12:00 PM - Polish

WEEKDAYS MASSES

TUESDAY 8:00 AM - English
WEDNESDAY 7:30 PM - Polish
THURSDAY 8:00 AM - English
FRIDAY 7:30 PM - Polish
SATURDAY 10:00 AM - Polish

ADORATION

OF THE BLESSED SACRAMENT

Friday 6:30PM - 7:30 PM
I Friday 8:00PM - 11:00 PM
I Sunday 10:45AM - 11:45AM

SACRAMENT OF RECONCILIATION

30 min. before every Mass
I Friday of the month 8:00PM - 10:00PM
Saturday 4:00PM - 4:45 PM

**POŚLUGA
DUSZPASTERSKA**

MSZE ŚWIĘTE NIEDZIELNE

Sobota 5:00 PM - j. angielski
Niedziela 8:00 AM - j. angielski
9:45 AM - j. polski
12:00 PM - j. polski

MSZE ŚWIĘTE W DNI POWSZEDNIE

Wtorek 8:00 AM - j. angielski
Środa 7:30 PM - j. polski
Czwartek 8:00 AM - j. angielski
Piątek 7:30 PM - j. polski
Sobota 10:00 AM - j. polski

ADORACJA NAJŚW. SAKRAMENTU

Piątek 6:30PM - 7:30 PM
I Piątek Miesiąca 8:00PM - 10:00 PM
I Niedziela Miesiąca 10:45AM

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA

30 Min. przed każdą Mszą Świętą
Piątek 6:30PM - 7:30 PM
Sobota 4:00PM - 4:45PM
I Piątek Miesiąca 8:00PM - 10:00 PM

**PARISH OFFICE HOURS
KANCELARIA PARAFIALNA**

Tuesday / Wtorek
9:00AM - 11:00AM

To make an appointment - please call:
(206) 282 - 1804

PARISH PASTORAL STAFF

PASTOR - Rev. Andrzej Galant, SChr
pastor@st-margaret-church.org

PARISH COUNCIL MODERATOR - Andrzej Kieko

BOOKKEEPER - Henryka Posluszny
bookkeeper@st-margaret-church.org

ORGANIST & CHOIR DIRECTOR
Ewa Rapca (425) 402-1646

SATURDAY, 01.15.22

10:00AM - _____
 5:00PM - For all the souls in purgatory

SUNDAY, 01.16.22

8:00AM - For God's blessing for Mironski Family
 9:45AM + Adam Rogowski
 12:00PM + Anna Mierzejewska (w 2 rocz. śmierci)

TUESDAY, 01.18.22

8:00AM - For God's blessing for Frankowski Family

WEDNESDAY, 01.19.22

7:30 PM - _____

THURSDAY, 01.20.22

8:00AM - For God's blessing for Mironski Family

FRIDAY, 01.21.22

7:30 PM - _____

SATURDAY, 01.22.22

10:00AM - _____
 5:00PM - For all the souls in purgatory

SUNDAY, 01.23.22

8:00AM - _____
 9:45AM + Adam Rogowski
 12:00PM + Anna Mierzejewska (w 2 rocz. śmierci)

DAILY READINGS FOR THE WEEK OF JANUARY 16

- Sunday:** Is 62:1-5 / 1 Cor 12:4-11
Jn 2:1-11
- Monday:** 1 Sm 15:16-23 / Mk 2:18-22
- Tuesday:** 1 Sm 16:1-13 / Mk 2:23-28
- Wednesday:** 1 Sm 17:32-33, 37, 40-51 / Mk 3:1-6
- Thursday:** 1 Sm 18:6-9; 19:1-7 / Mk 3:7-12
- Friday:** 1 Sm 24:3-21 / Mk 3:13-19
- Saturday:** 2 Sm 1:1-4, 11-12, 19, 23-27
Mk 3:20-21
- Next Sunday:** Neh 8:2-4a, 5-6, 8-10 / 1 Cor 12:12-30
Lk 1:1-4; 4:14-21

JESUS MANIFESTED HIS GLORY AT CANA

Do you recognize the glory and presence of the Lord Jesus in your life? God often reveals his glory to us in the unlikeliest of places - in a cold stable at Bethlehem, at a village wedding party in Cana, on a bloody cross at Golgatha, or on the road to Emmaus. In today's Gospel reading we see the first public sign and miracle which Jesus performed. The Lord Jesus brought great blessing and joy to a newly wed couple and their wedding party. First by his presence, and second by saving them from embarrassment when the wine ran out. Changing water into wine was a remarkable act of kindness; but giving the best to last was unnecessary and unheard of. In the Old Testament wine is seen as both a gift and blessing of God. That Jesus would miraculously produce 120 gallons of the best wine (many times more than needed) shows the superabundance of the blessings which he came to offer.

This miracle signifies the "new rich wine" of the Gospel and it points to the "wine of the new covenant" and the "bread of life" which Jesus provides for his disciples in the Lord's Supper or Eucharist. It also points to the Messianic banquet which Jesus will provide at the end of the age when he comes again in his glory. The miracles of Jesus demonstrate the power of God's love and mercy for his people. God's kindness knows no limits. And the ultimate expression of his love is revealed in the person of his Son, our Lord Jesus Christ. He became flesh for our sake, and he died for our redemption, and he rose that we, too, might be raised up and glorified with him. Do you thirst for God and for the abundant life and blessings he offers to you? Heavenly Father, you have revealed your glory in our Lord Jesus Christ. Fill me with your Holy Spirit that I may bring you glory in all that I do and say.

Heavenly Father, you have revealed your glory in our Lord Jesus Christ. Fill me with your Holy Spirit that I may bring you glory in all that I do and say.

The touch of the Lord

"Why did our Lord change nature at the beginning of his signs, if it was not to show that the divinity that changed nature in the interior of the jars was the same that changed nature in the womb of the virgin? And at the conclusion of the signs, he opened the tomb to show that the insatiable nature of death would not keep hold of him; he confirmed and ratified these two uncertainties of his birth and of his death. As to their nature, these waters were turned into the [fruit of] the vine; their stone vessels were not changed within their own nature. They were a symbol of his body, which was wonderfully conceived in a woman, and in a marvelous way by [the intervention of] no man within the virgin. He thus made wine out of water to teach about the manner of his conception and birth. He called upon the six jars as witness to the one virgin who gave birth to him; for the jars conceived in a unique way

that was not customary for them, and they brought forth wine, and then they did not continue to produce [it]. Thus did the virgin conceive and give birth to Immanuel, and then she ceased and did not continue [to give birth]. The offspring of the jars was from smallness to grandeur, and from vileness to excellence, for from water came good wine. In this case [the birth from the virgin], however, it was from grandeur to weakness and from glory to contempt. Yet in the case of these jars, they were for the purification of the Jews, and our Lord poured his instruction into them, to teach that he came in the way [found in] the Law and the Prophets, and he transformed everything by his teaching, just as wine [was made] from water." (Ephrem the Syrian (306-373 AD))

God delights in you. How do you feel when you hear that? Delight usually comes with an exuberant flow of joy that seemingly arises from one's toes with the expression of great glee. Reflecting upon the deep measure of joy God has in us can be a source of joy for ourselves. Delight is infectious. A very young brother and sister were playing on the beach when the all too familiar ice cream truck made its daily rounds. The boy shook with excitement and delight as he took his sister's hand and exclaimed, "The ice cream man is here, isn't it great!" As they ran off toward the truck, one could hear the girl reply, "Yeah, I can't wait!" The experience of a child's delight in something so simple as ice cream, lifts our spirits from our burdens and transports us to the lighter, more innocent side of life.

Life is not meant to be a burden. Believe it or not, God actually wants us to be happy! In fact, the wedding feast at Cana shows us that God even puts His blessing on our happiness. It is okay to celebrate the wonder of ourselves and others. Life is good. It is always interesting to note that Jesus saves the good wine until last. You would think it would be the other way around. The superb quality of Jesus' wine points to the superior quality of life we find in Christ. It is not a life of burdens but a life of wonder and delight! In Christ, we are lifted from the superficial and mundane to a life of purpose, hope, and love.

God is with us through the long haul, through the challenges and sorrows as well as the successes and accomplishments. In spite of the fact that we often wander from the path, God's celebratory delight in us remains. As spouses are asked to remain faithful to each other through whatever life brings, God remains faithful too. This promise remains through this life and into the next. All we have to do is take the advice of Jesus' mother to heart when she says, "Listen to him." This wisdom saves us from foolishly giving in to the illusion that we can make better wine than Jesus.

SACRAMENTS

SACRAMENT OF BAPTISM: Please contact Parish Office at least one month in advance.

SACRAMENT OF MARRIAGE: Please contact Pastor at least six months before anticipated wedding date. At least one of the parties must be a registered, participating Catholic member of our Parish.

SACRAMENT OF SICK: 1st Friday of the month. In case of emergency please call the parish office at any time: (206)282 - 1804.

SAKRAMENTY

CHRZEST: Zgłaszamy miesiąc przed planowaną datą chrztu.

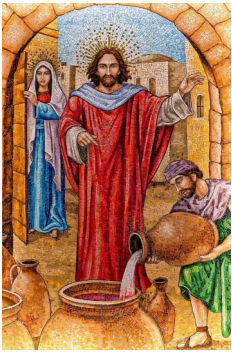
I KOMUNIA: Katecheza trwa 2 lata. **W katechezie uczestniczą dzieci, które w 2022 roku ukończą 9 lat lub starsze**

BIERZMOWANIE: Katecheza trwa 2 lata. **W katechezie uczestniczy młodzież, która w 2024 roku ukończy 14 lat lub starsza**

SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA: Przynajmniej jedna osoba z narzeczonych należy do parafii. Celem przygotowania się do małżeństwa zgłaszamy się najpóźniej 6 miesięcy przed planowaną datą ślubu.

ODWIEDZINY CHORYCH: I piątek miesiąca. W nagłych wypadkach proszę dzwonić o każdej porze - tel. (206)282 - 1804

Sakramenty: chrztu, I komunii świętej, bierzmowania oraz małżeństwa udzielane są osobom, które formalnie i aktywnie uczestniczą w życiu parafii.

BYĆ WIERNYM BOŻEJ WOLI

Pozwólcie, drodzy że dzisiejsze refleksje zacznę od anegdoty, która pokazuje pewien sposób patrzenia na życie. Otóż w jednym z małżeństw po kilkunastu latach wspólnego życia toczy się następujący dialog: „Popatrz! Muszę pracować, prasować, sprzątać; nigdzie nie mogę wyjść. Czuję się wręcz jak Kopciuszek!” – mówi żona do swego męża. Odpowiedź mężczyzny jest krótka i dosadna: „Przecież mówiłem, że ze mną będzie ci jak w bajce!”.

W tej nie pozbawionej sarkazmu anegdotce mamy do czynienia z postawieniem na głowie tego, czym powinna być prawdziwa miłość małżeńska, czym powinna być rodzina. Można chyba postawić również tezę, że sarkazm towarzyszy nam także w wierze. Można przecież sarkastycznie powiedzieć: „Jestem wierzący, dlatego grzeszę i wiem o tym”. Jest to również postawienie wszystkiego na głowie! Niestety, wiara często rozmija się z życiem. I gdy dzisiaj słyszymy w Ewangelii niezwykle ważne słowa: „Uczyńcie, co wam mówi Syn”, to trzeba zapytać, co to dla nas oznacza? A może inaczej: Jak w tych trudnych czasach zrealizować Bożą wolę? Gubimy się bowiem coraz bardziej i coraz częściej. Jakże wielu chrześcijan przeżywa smutek, opuszczenie czy bezradność. Dzisiejsza Liturgia Słowa odpowiada w bardzo konkretny sposób na pytanie: Co zrobić, aby być wiernym Bożej woli?

W drugim czytaniu Święty Paweł pisze: „Wszystkim zaś objawia się Duch dla wspólnego dobra”. Duch Święty udziela nam różnych darów. Tylko wtedy można być wiernym Bogu, jeśli się wierzy w siebie, w swoje możliwości: na przykład w to, że jestem w stanie pokonać siebie, zdać egzamin, że mogę poprawić atmosferę w domu. Każdy z nas obdarzony jest łaską i darami, dzięki którym możemy więcej, niż się nam wydaje.

Przed kilku laty w Polskiej telewizji przestawiono wzruszający reportaż. Była to autentyczna opowieść o kobiecie, która po urodzeniu dzieci straciła rękę. Największym bólem jej życia była niemożność przytulenia i pogłaskania ich. A my tak często nie doceniamy tego, że możemy kogoś dotknąć. Ta kobieta nie mogła tego uczynić, jednak nie poprzestała na rozpacz, na swoim kalectwie. Stała się cenioną malarką. A maluje nogami i pędzlem trzymanym w ustach. Udowodniła sobie i innym, że to, co wydaje się niemożliwe, można wcielić w życie pod warunkiem, że wierzy się we własne siły. Właśnie to chciał nam dzisiaj powiedzieć św. Paweł: Jeszcze nic nie jest stracone! Trzeba dostrzec potencjał tkwiący w nas, który sprawi, że wszystko, co się nie udało, może zakończyć się sukcesem.

Jednak wiara w siebie nie wystarcza. Wróćmy do dzisiejszej Ewangelii. Usłyszeliśmy polecenie: „Napełnijcie stągwie wodą”. Sługom to polecenie wydawało się absurdalne. Po co napełniać stągwie wodą, skoro potrzeba wina? Dopiero później okazało się, że niemożliwe stało się możliwym. Z tego krótkiego epizodu z życia Jezusa – pierwszego cudu, jaki uczynił – można wyciągnąć ważną prawdę: musimy bardziej wierzyć w Boga Wszchemogącego. Musimy wierzyć w to, że dla Boga nie ma spraw niemożliwych. A więc drogą posłuszeństwa woli Bożej – oczywiście oprócz wiary w siebie – jest wiara mimo wszystko.

Mój przyjaciel, kapłan opowiedział mi o swoim niezwykle wzruszającym doświadczeniu: Kiedy wychodziłem kiedyś ze szpitala dziecięcego, w którym na oddziale hematologii spotkałem sześciolatniego chłopca, który jako jedyny wierzył w swoje uzdrowienie. Wszyscy zgodnie twierdzili, że zostało mu tylko kilka dni życia. Nawet rodzice stracili nadzieję. Kiedy wychodziłem ze szpitala, ten mały pacjent poprosił mnie o wspólną modlitwę. Przyznam, że takiej modlitwy nigdy nie słyszałem i pewnie nie usłyszę. Była ona pełna nadziei i ufności: „Panie Jezu, pozwól

mi jeszcze wiele razy całować moją mamę, mojego tatusia i mojego misia”. I całuje do dziś (choć może nie misia, bo ma już ponad 20 lat), dlatego że uwierzył w cud, uwierzył Bogu. Nam także potrzeba takiej dziecięcej ufności i wiary.”

Istnieje jeszcze jedna ważna kwestia związana z posłuszeństwem Bogu, która likwiduje sarkazm, o którym wspominałem na początku naszych tych rozważań. W pierwszym czytaniu Prorok Izajasz przekazuje nam słowa samego Boga: „Mam w Niej upodobanie”. To upodobanie w narodzie izraelskim, który został tak mocno doświadczony. W Księdze Izajasza napisane jest z ogromną dobitnością, że jeśli wydaje ci się, że wszystko już stracone, że Bóg cię opuścił, pamiętaj: to nieprawda! Bóg jest, On cię nie zostawił. A zatem prawdziwa wiara to posłuszeństwo do końca, nawet wtedy, gdy znaki mówią: Bóg o tobie zapomniał.

W Wieliczce przed wojną żył i pracował Sługa Boży, franciszkanin brat Alojzy Kosiba (zmarł w styczniu 1939 r). Kiedy umierał, powiedział następujące słowa: „Niczego się nie boję, bo całe życie powierzyłem Matce Najświętszej”. Jak mówią świadkowie, mimo cierpienia odchodził z tego świata z uśmiechem na twarzy, mimo że wydawało się, że Bóg go opuścił. Jeśli więc chcemy podjąć wezwanie Matki Bożej: „Uczyńcie, co wam mówi Syn”, jeśli chcemy być posłusznymi woli Boga, musimy ufać do końca, nawet wtedy, gdy ta wola jest trudna do przyjęcia, niezrozumiała i zaskakująca.

Ci, którzy żyją nadzieją, widzą dalej!

Ci, którzy żyją miłością, widzą głębiej!

Ci, którzy żyją wiarą, widzą wszystko w innym świetle!

Obyśmy zarówno w chwilach pięknych, jak i trudnych patrzyli na nie oczami wiary! Wtedy na pewno wypełnimy polecenie Maryi: „Uczyńcie, co wam mówi Syn” – i będziemy szczęśliwi! (prac. Ksaga)

POSŁUSZEŃSTWO

Maryja z Nazaretu żyła i oddychała posłuszeństwem Bogu. Taki był jeden z owoców Jej niepokalanego poczęcia. Skoro była pewna, że Jej Syn jest Synem Boga, uczestniczyła w Jego wychowaniu, wiedząc, że On idealnie wypełni wolę Ojca Niebieskiego. Początkowo, skoro wszedł w los dziecka, poznawał tę wolę pośrednio, przekazywali Mu ją Matka i św. Józef. Ale gdy miał dwanaście lat, pozostał w świątynnej szkole, nie mówiąc o tym rodzicom, aby później wyjaśnić im, że pełni wolę Ojca.

Maryja miała pewność, że Syn uczy nas pełnienia woli Ojca. To pozwala zrozumieć Jej słowa, które skierowała do służby w czasie wesela w Kanie Galilejskiej: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”. Jezus im rzekł: „Napełnijcie stągwie wodą”. Oni nie zastanawiali się, w jakim celu jest Mu potrzebna woda. Wykonali zadanie. Następne polecenie było równie jasne: „Zanieście gospodarzowi wesela”. Zanieśli. I dopiero wówczas poznali, w jakim misterium uczestniczyli, oraz to, że Jezus jest cudotwórcą.

Ta scena przypomina nam sekret mądrości chrześcijanina. Jest nim posłuszeństwo Ojcu Niebieskiemu. Tego uczy nas Matka Boża i tego uczy nas Chrystus.

Trzeba postawić sobie pytania: Kogo my słuchamy? Ludzi? Jakich ludzi? Posłusznym Bogu czy tylko mających stanowiska i siłę?

Czy zależy nam na opanowaniu sztuki posłuszeństwa Ojcu, jak to jest zaznaczone w modlitwie *Ojcie nasz*. Ile czasu i uwagi poświęcamy w naszym życiu, aby nauczyć się posłuszeństwa Ojcu? To decyduje o stopniu naszej mądrości. Obyśmy byli posłusznymi jak owi studzy na weselu w Kanie Galilejskiej. (ks. Edward Staniek)

KONFERENCJA DLA RODZICÓW

Zapraszam rodziców dzieci przygotowujących się do I Komunii Św. na spotkanie **Niedziela - 23 stycznia - po Mszy Św. o 9:45**
Obecność przynajmniej jednego z rodziców jest obowiązkowa.